

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 1007/20, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2025, č. j.: MV-37171-4/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2025, č. j.: MV-37171-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 28. 1. 2025, č. j.: OAM-13645-22/DP-2024, kterým byla podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. a) a § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaná nevymezila neurčitý právní pojem jiné závažné překážky pobytu cizince na území a nespecifikovala, které konkrétní skutkové okolnosti žalobcova případu pod daný pojem spadají. Žalobce po celou dobu plnil účel pobytu a řádně docházel na vyučování. Obvyklým zamítacím důvodem je neplnění účelu pobytu, např. absence na vyučování či opakování studia z důvodu nepřítomnosti. Skutečnost, že jeho postup ve vzdělávání neodpovídá očekáváním žalované, není důvodem pro neprodloužení oprávnění k pobytu. Zákaz prodloužení pobytového oprávnění za účelem jazykové a odborné přípravy ke studiu na vysoké škole více než jednou je vymezen v § 44a odst. 2 písm. a) z.p.c., zákon však neobsahuje obdobné omezení pro účel pobytu „ostatní/jiné“. Žalovaná daný zákaz svévolně rozšířila. Žalobce dále upozornil, že z.p.c. neobsahuje požadavek, aby účel pobytu byl spjat s Českou republikou a dosahoval určité vyšší intenzity a kvality (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2025, č. j.: 2 Azs 64/2024-38). V situaci, kdy měla žalovaná vyložit neurčitý právní pojem, měla postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro mitius*. Žalovaná také neprovedla účastnický výsledek žalobce za účelem ověření skutkových okolností případu. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované a žalobcova replika

- Žalovaná v rámci svého vyjádření uvedla, že trvá na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí a nesouhlasí s žalobními námitkami. Odkázala na správní spis a napadené rozhodnutí. Otázce jiné závažné překážky pobytu se věnovala podrobně. Dosavadní judikaturu nelze považovat za překonanou, usnesení Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 8. 4. 2025, č. j.: 2 Azs 64/2024-38, vyjadřuje názor druhého senátu, rozšířený senát však dosud nerozhodl. I v případě, že by rozšířený senát přijal názor předkládajícího senátu, neměla by taková skutečnost vliv na projednávanou věc, protože žalovaná uplatnila diskreční pravomoc. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
- V replice žalobce sdělil, že žalobní námitky jsou odlišné od odvolacích námitek, neurčitý právní pojem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“ byl vyložen v rozporu s judikaturou, aktuální rozhodovací směr NSS je správný a relevantní pro jeho situaci; ani další námitky nebyly obsaženy v odvolání, žalovaná neuvedla dostatečné důvody spadající pod jinou závažnou překážku. Dále žalobce odkázal na žalobu a setrval na žalobních tvrzeních; doplnil, že neurčitý právní pojem se liší od diskrece, žalovaná přitom chybně vyložila právě neurčitý právní pojem.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 22. 5. 2024 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“, a to vzdělávacích aktivit, které nejsou studiem podle § 64 z.p.c.
- Prvostupňový orgán do správního spisu zařadil následující podklady z dřívějších správních řízení, jejichž účastníkem byl žalobce. Podle Jednotného potvrzení o přijetí ke vzdělávání vystaveného X. dne 10. 6. 2022, byl žalobce přijat k jednoletému kurzu cizích jazyků

v souladu s § 64 odst. 1 písm. b) z.p.c. – účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu X. Jednalo se o prezenční formu studia v rozsahu přibližně 20 hodin týdně během akademického roku 2022/2023 (od 1. 9. 2022 do 30. 6. 2023). X. ve dnech 4. 7. 2023, 17. 8. 2023 a 22. 9. 2023 potvrdila, že žalobce je jejich studentem v jednoletém denním intenzivním kurzu anglického a českého jazyka ve školním roce 2023/2024. Dále ze správního spisu vyplývá, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vydalo dne 29. 5. 2023 rozhodnutí, č. j.: MSMT-3478/2023-3, kterým zařadilo X. do seznamu vzdělávacích institucí poskytujících jednoleté kurzy cizích jazyků s denní výukou podle § 15 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, a § 67 s.r. Dne 14. 2. 2024 Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, vydalo rozhodnutí, č. j.: OAM-19310-12/ZM-2023, kterým zamítlo žalobcovu žádost a nevydalo zaměstnaneckou kartu podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c., protože jeho pobyt na území nebyl v zájmu České republiky.

7. Žalobce uzavřel dne 3. 5. 2024 s X. dohodu o poskytování jazykové a další výuky, která měla být zahájena dne 1. 8. 2024 a měla trvat 12 měsíců. Je v ní uvedeno, že žalobce výslovně bere na vědomí, že výsledkem kurzů není žádná oficiální zkouška a kurzy nenaplnují definici studia dle českých právních předpisů. Na emailový dotaz prvostupňového orgánu X. odpověděla dne 30. 8. 2024, že žalobce nastoupil dne 1. 8. 2024 do kurzu v rámci večerního bloku. Zatím měl absenci pouze jeden den, patří mezi nejaktivnější studenty, hodně se zapojuje do diskuzí a k uvedenému datu stále studuje.
8. Podle zprávy Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, ze dne 19. 6. 2024, č. j.: KRPA-170621-3/ČJ-2024-000026-4, provedla hlídka oddělení pobytových agend předchozího dne pobytovou kontrolu. Jednalo se o vícepatrovou kancelářskou budovu, přičemž u vstupních dveří byla umístěna cedula s názvy společností včetně X. Ve 2. NP budovy se nacházely kanceláře, z nichž byly tři označeny X. Dvě místnosti byly zařízené jako školní třídy s lavicemi, dvanácti židlemi pro studenty, školní tabulí a projektorem. Vpředu byly stůl a židle pro lektora. V době pobytové kontroly v jedné ze tříd probíhala výuka českého jazyka vedená dvěma lektorkami za účasti dvanácti studentů. V další kanceláři se nacházely studijní materiály a prezenční listiny. Dle sdělení lektorky probíhají celkem čtyři kurzy českého jazyka.
9. Žalobce se dne 19. 12. 2024 dostavil k seznámení se s podklady rozhodnutí, ke kterým se následně vyjádřil písemně dne 13. 1. 2025. Dne 26. 9. 2022 letecky přicestoval do České republiky a během akademického roku 2022/2023 (konkrétně od 21. 11. 2022 do 31. 7. 2023) studoval na X. Následně od 1. 9. 2023 do 31. 8. 2024 navštěvoval X. Od 1. 8. 2024 studuje na X., která mu vyhovuje zejména tím, že je zaměřena na vietnamské studenty. Předchozí školy byly spíše určeny pro slovanské studenty, což činilo studium českého jazyka velmi obtížným pro studenty asijského původu, jako je žalobce. Na X. má pouze tři dny absencí kvůli nemoci. V testech dosahuje výsledků přesahujících 70 %. Žalobce doložil potvrzení o studiu na X. ze dne 10. 1. 2025.
10. Následně prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 28. 1. 2025, č. j.: OAM-13645-22/DP-2024, kterým byla podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. a) a § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c. zamítnuta jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Žalobce přicestoval na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia s platností od 29. 9. 2022 do 30. 6. 2023. U Zastupitelského úřadu ČR v Hanoji bylo a je možné podat žádost o vydání zaměstnanecké karty pouze v rámci programu „Klíčový a

vědecký personál“ s ročním limitem 200 žádostí. Dne 15. 3. 2023 žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty na pozici X., která byla zamítnuta, protože opačný přístup by vedl k obcházení stanovených kvót. Prvostupňový orgán vydal nové povolení k dlouhodobému pobytu za účelem absolvování jazykového kurzu organizovaného X., aby žalobce mohl naplnit účel, s nímž do ČR přicestoval, tedy zahájit a dokončit studium na vysoké škole. Žalobce však znovu požádal o prodloužení platnosti pobytu za účelem absolvování kurzu českého jazyka, a proto svou aktivitu na území nesměruje k dosažení účelu, pro který mu bylo povolení uděleno. Buď nemá potřebné předpoklady, aby se za dva roky naučil česky natolik, aby zahájil studium na vysoké škole, nebo jeho úmyslem není studium na vysoké škole, jak naznačuje podaná žádost o zaměstnaneckou kartu.

11. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. Neporušil žádné právní předpisy, plní po celou dobu účel pobytu a v souladu se z.p.c. včas žádá o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Úvahy prvostupňového orgánu jsou spekulativní a nepodložené. Skutečnost, že žalobce hledá jiné směřování svého života, je legitimní. Český jazyk je pro něj náročnější než např. pro cizince z východní Evropy.
12. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 29. 4. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Podle ust. § 35 odst. 3 z.p.c. *dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
16. Podle ust. § 37 odst. 2 písm. a) z.p.c. *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2.*
17. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c. *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
18. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaná nevymezila neurčitý právní pojem jiné závažné překážky pobytu cizince na území a nespecifikovala, které konkrétní skutkové okolnosti žalobcova případu pod daný pojem spadají.
19. Nejvyšší správní soud k pojmu jiné závažné překážky pobytu cizince na území v rozsudku ze dne 19. 1. 2012, č. j.: 9 As 80/2011-69, uvedl: „V daném případě se jedná o neurčitý pojem, který jsou správní orgány povinny vymezit ve svém rozhodnutí a patřičně právní kvalifikaci jednání stěžovatele odůvodnit (viz blíže např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 8. 2003, č. j.: 1 As 10/2003-53, dostupný na www.nssoud.cz).“ V rozsudku ze dne

16. 9. 2019, č. j.: 5 Azs 166/2019-27, doplnil: „*Pojem jiná závažná překážka pobytu cizince na území představuje neurčitý právní pojem, jehož obsah a rozsah nelze obecně zcela přesně definovat. Při jeho aplikaci jsou správní orgány povinny patřičně odůvodnit, v jakém jednání žadatele o povolení k dlouhodobému pobytu tuto překážku spatřují. Nejvyšší správní soud přitom opakovaně uvádí, že při aplikaci neurčitých právních pojmů dává zákonodárce správnímu orgánu prostor ke zhodnocení, zda je možné konkrétní případ pod daný pojem podřadit či nikoliv. Nejprve je tedy nezbytné vymezit rozsah pojmu jiná závažná překážka pobytu cizince na území – tj. vymezit, jaký význam tento pojem skutečně má. Následně je správní orgán povinen vyhodnotit, zda lze skutkové okolnosti projednávané věci zařadit do rámce vytvořeného jeho rozsahem – tj. jaké skutečnosti konkrétního případu lze pod daný pojem podřadit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č. j.: 9 As 80/2011-69).*“

20. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí nesprávně domnívala, že není povinností správních orgánů definovat jinou závažnou překážku pobytu cizince na území, minimálně z novějšího citovaného rozsudku pátého senátu NSS však jednoznačně plyne, že je nejprve nezbytné daný pojem vymezit, a poté vyhodnotit, zda lze pod něj podřadit okolnosti konkrétního případu. Žalovaná však přesto postupovala v souladu s judikaturou a pojem definovala na s. 8 napadeného rozhodnutí, kde se k němu vyjádřila v obecné rovině a uvedla, že se mj. jedná o situace, kdy je prokázána zjevná pasivita cizince při plnění, resp. naplňování daného účelu pobytu.

21. NSS v rozsudku ze dne 21. 10. 2024, č. j.: 7 Azs 22/2024-27, uvedl: „*Zákon o pobytu cizinců je postaven na principu, že každý pobyt cizince na území, který není pobytem trvalým, musí být odůvodněn plněním konkrétního účelu, např. zaměstnáním, podnikáním, studiem, sloučením rodiny, resp. jakýmkoli jiným účelem odůvodňujícím pobyt cizince na území České republiky po dobu delší než 3 měsíce, resp. 1 rok, a tyto činnosti musí být na území skutečně vykonávány (viz rozsudek NSS ze dne 27. 12. 2011, č. j.: 7 As 82/2011-81). Účel pobytu na území pak musí cizinec prokázat. Z kontextu právní úpravy dlouhodobých pobytových oprávnění bez dalšího nevyplývá nárok cizince na to, že mu bude pobytové oprávnění uděleno za jakýmkoli účelem, který sám deklaruje a považuje jej za relevantní účel svého pobytu na území. Jak vyplývá i z judikatury správních soudů a Ústavního soudu, neexistuje právo cizinců na pobyt na území a každý stát si může sám rozhodnout, za jakých podmínek připustí setrvání cizinců na svém území. Správní orgán v takovém případě posuzuje, zda cizincem deklarovaný účel pobytu je skutečně tím účelem, který buď zákon o pobytu cizinců explicitně předpokládá (viz např. účel studium, zaměstnání, podnikání, společné soužití rodiny), nebo se jedná o účel, který zákonem sice výslovně upraven není, ale jeví se jako natolik relevantní, že vyžaduje pobyt na území, resp. dlouhodobou přítomnost na území. Sem patří právě případy, kdy je žádost o pobytové oprávnění podávána ze „zbytkového“ důvodu označeného v žádosti jako „ostatní/jiné“. Především v naposledy uvedeném případě je věcí České republiky a jejích orgánů, jaký účel pobytu z hlediska jeho povahy a provázanosti s územím bude považovat za účel, který vyžaduje pobyt na území, a pro který bude vydáno povolení k dlouhodobému pobytu.“ NSS také v usnesení ze dne 18. 7. 2025, č. j.: 10 Azs 116/2025-39, podotkl: „*Ne každé neplnění účelu pobytu tedy automaticky představuje závažnou překážku pro prodloužení pobytu cizince na území. Musí se také jednat o převážné neplnění účelu, pro který byl pobyt povolen (rozsudky NSS ze dne 6. 11. 2014, č. j.: 9 Azs 219/2014-39, ze dne 18. 8. 2015, č. j.: 8 Azs 145/2014-97, ze dne 16. 9. 2019, č. j.: 5 Azs 166/2019-27, ze dne 26. 2. 2021, č. j.: 2 Azs 325/2020-33, či ze dne 15. 9. 2023, č. j.: 5 Azs 277/2022-37).*“*

22. Žalovaná se po obecném vymezení jiné závažné překážky pobytu cizince na území věnovala konkrétním okolnostem žalobcova případu. V napadeném rozhodnutí

konstatovala, že studium či jiné vzdělávací aktivity, které nejsou studiem podle § 64 z.p.c., nepředstavují samoučelnou činnost, ale mají směřovat ke svému naplnění, tedy ke složení závěrečné zkoušky a získání příslušného titulu či osvědčení o absolvování. Dále jednoznačně rozlišila jazykovou přípravu na studium akreditovaného studijního programu na vysoké škole podle § 64 písm. b) z.p.c. a „obyčejné“ kurzy cizího jazyka. Kurz českého jazyka podle jejího názoru nemusí nutně vést k vydání pobytového oprávnění a není v zájmu České republiky, aby na jejím území pobývali cizinci opakovaně a samoučelně jen kvůli kurzu českého jazyka bez jakéhokoli časového omezení a cíle. Jinou závažnou překážkou pobytu cizince na území je opakované a bezcílné navštěvování kurzů českého či cizího jazyka. Žalovaná shrnula žalobcovu pobytovou historii v ČR a dovodila, že žalobce nesměruje k dosažení konkrétního vzdělávacího cíle. Bylo mu umožněno přicestovat za účelem získání vysokoškolského vzdělání. Žalovaná uzavřela, že vzdělávání na různých jazykových kurzech je pro žalobce pouze vedlejší aktivitou sloužící k získání pobytového oprávnění. Je si vědoma, že ust. § 44a odst. 2 písm. a) z.p.c. na žalobce přímo nedopadá, protože se nejednalo o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Žalobce však materiálně využil možnosti učit se český jazyk delší dobu, což však nevedlo ke studiu na vysoké škole. Další povolení k pobytu za účelem, který sice není formálně jazykovou a odbornou přípravou ve smyslu § 64 písm. b) z.p.c., ale materiálně se mu podobá (jedná se o kurz českého jazyka), žalovaná vnímá jako nežádoucí jev odporující smyslu a účelu z.p.c. Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“ je zbytkovou kategorií, která je do jisté míry záležitostí diskreční pravomoci správních orgánů České republiky. Podle názoru žalované nebylo úmyslem zákonodárce umožnit časově neomezenou jazykovou přípravu. Žalovaná nad rámec projednávané věci popsala systém fungování X. a uzavřela, že účast na jejích kurzech by neměla být bez dalšího považována za hlavní účel pobytu.

23. Soud nemá ohledně posouzení konkrétních skutkových okolností případu žalované co vytknout. Žalobce přicestoval na území České republiky za účelem studia na vysoké škole. Během jednoho roku si nebyl schopen osvojit český jazyk v dostatečné míře. Nepřihlásil se na další přípravný kurz ve smyslu ust. § 64 z.p.c., nýbrž na jednoletý jazykový kurz organizovaný X., který formálně nepředstavoval přípravu na vysokoškolské studium. Prvostupňový orgán však postupoval vstřícně a vydal žalobci povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“, aby měl příležitost prohloubit si znalosti v jazykové škole, kterou si sám zvolil jako nejvhodnější.
24. Žalovaná si podle napadeného rozhodnutí zjevně byla vědoma, že nemůže postupovat podle § 44a odst. 2 písm. a) z.p.c., protože žalobce nežádal o prodloužení povolení k pobytu za účelem pokračování v jazykové a odborné přípravě ke studiu na vysoké škole. Zdůraznila však cíl, za jakým žalobce přicestoval na území ČR, a záměr zákonodárce neumožnit časově neomezenou jazykovou přípravu.
25. Žalovaná umožnila žalobci, aby si během dvou let osvojil český jazyk na dostatečně vysoké úrovni a mohl zahájit studium na vysoké škole. Soud si je vědom, že naučit se český jazyk je náročné, a to zejména pro rodilého mluvčího jiného než slovanského či dokonce indoevropského jazyka, žalobce se však s tímto cílem přestěhoval do České republiky a měl reálnou příležitost si novou řeč osvojit. Jazykovou přípravu nelze prodlužovat bez časového omezení a bez konkrétního plánu, jak naplnit účel dlouhodobého pobytu. Žalobce podal žalobu s datem 9. 5. 2025. V té době se již český jazyk učil téměř tři roky a neuvedl s ohledem na blížící se začátek nového akademického roku, že by plánoval své znalosti využít ke studiu na vysoké škole. Volba jeho budoucí profese je jistě jeho svobodnou volbou, nelze však

odhlédnout od důvodu, pro který přicestoval do ČR. V minulosti neúspěšně požádal o zaměstnaneckou kartu, což rovněž může naznačovat, že jeho budoucí kariérní směřování není akademického rázu. Skutečnost, že prvostupňový orgán žalobci vstřícně umožnil pokračování v jazykové přípravě na škole jeho volby, a proto nebylo možné postupovat podle § 44a odst. 2 písm. a) z.p.c., není důvodem pro každoroční prodlužování povolení k pobytu za účelem „ostatní/jiné“ pouze kvůli dalšímu zdokonalení v českém jazyce. Žalovaná řádně popsala skutkové okolnosti případu a dospěla ke správnému závěru, že žalobce neplní účel, pro který přicestoval do ČR.

26. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalobcova žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu byla zamítnuta, protože by účel pobytu byl nedostatečně spjat s Českou republikou. Důvodem zamítnutí bylo neplnění účelu pobytu, tedy získání dostatečných jazykových znalostí pro studium na vysoké škole. Usnesení postupujícího senátu NSS ze dne 8. 4. 2025, č. j.: 2 Azs 64/2024-38, na který žalobce odkázal, se týká kurzu anglického jazyka v ČR. Žalobce se však učí český jazyk, který na rozdíl od angličtiny není světovým jazykem. Možnosti výuky češtiny v zahraničí jsou značně omezené. Soud proto nepovažuje uvedené usnesení postupujícího senátu NSS za relevantní pro žalobcův případ.
27. Dále žalobce namítl, že když žalovaná vykládala neurčitý právní pojem a měla možnost ho vyložit různými způsoby, měla postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro mitius*. V jeho věci však k žádným pochybnostem nedošlo, neexistovaly dva možné výklady, mezi kterými by si žalovaná vybírala. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2011, č. j.: 10 A 168/2010-29, na který žalobce odkázal, se týkal volby mezi dvěma legálními definicemi z různých právních předpisů. Pojem jiná závažná překážka pobytu cizince na území není legálně definován. Absence vymezení daného neurčitého právního pojmu ostatně byla i jednou z žalobních námitek.
28. K problematice účastnického výsledku Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 2. 2014, č. j.: 6 As 147/2013-29, uvedl: „*Výslech účastníka řízení není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, ani aby se touto formou vyjadřoval k jiným provedeným důkazům. K tomu slouží primárně podání, návrhy a jiné procesní úkony účastníka řízení*“ (srov. také rozsudky NSS ze dne 30. 7. 2020, č. j.: 6 Azs 161/2020-45, a ze dne 10. 8. 2023, č. j.: 2 Azs 135/2023-33). Žalobce měl řadu příležitostí, při kterých mohl žalovanou i prvostupňový orgán seznámit s podrobnostmi svého případu, a to v rámci vyjádření k podané žádosti ze dne 7. 11. 2024, nahlédnutí do správního spisu dne 19. 12. 2024, vyjádření ze dne 13. 1. 2025 a odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 6. 2. 2025, kdy byl již zastoupen advokátem. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně a provedení žalobcova výsledku by již bylo nadbytečné.
29. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce